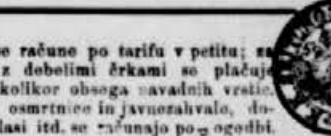

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkah, četrtekih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja s 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Območno izdanje stane: na jedem mesec f. 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri meseca f. 2.60 za pol leta f. 5. — za vse leto f. 10. — Na narodne hrv. priložene narodne se ne jemijo ozir. Posamične štovilke so dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 nrt., v Gorici po 20 nrt. Sobotno večerno izdanje v Trstu 20 nrt., v Gorici 4 nrt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

II.

Naši čestiti čitatelji imajo sedaj pred sabo ves material; zlasti bi jih pa prosili, da nasledjujo pozno: kakove so bile resolucije v prvotnem tekstu, v koliko so se spremenile ite po želji naših zaupnih mož ter takó tudi v sprejete na shodu, in slednjí: kakovi so bili oni predlogi zaupnih mož istriških in tržaških, koje je bil odklonil osnovni odbor, osimoma shod zaupnih mož.

Pozni čitatelj je že gotovo pogodil, da so resolucije v prvotnem tekstu poštevala na sploh len narodna in politička stremljenja Slovencev, pustivá na strani analogna stremljenja istriških Hrvatov. Ne prihaja nam na misel, da bi očitali osnovnemu odboru, kakor da je namenoma hotel širiti in utrjati kranjsko-slovenski separatizem, murevá priznavamo radi, da so ga osiri na žalostno razmere na Kranjskem sili izogibati se vsemu, kar bi utegnilo dati povod nebroju nasprotnikov-obrekovalcev do sumišenja in vrnjanja. Vse to razumemo tudi mi; toda vse taki osiri — in naj so za trenotek še tako važni — ne morejo in ne smejo siliti zarecene in cilja svojega svedajoča se stranke, da bi v trenotku, ko si določa program — in bodisi le za bližnjo bodočnost — posabila na ono, kar je smatrati kot conditio sine qua non za končno zmago. In tak neizogibni pogoj za veselno narodno borbo na Primorskem, specijalno pa v Istri in v Trstu, je solidarnost do skrajnih posledic med Slovenci in istriškimi Hrvati. Brez take vzajemnosti velja za tržaške in istriške Slovence: Lasciate ogni speranza!

Zato se naši zaupni možje za nikako ceno niso mogli postaviti na tako tesnoščno stališče, murevá so zahtevali, da se na toli važnem shodu naglaša vzajemnost z narodom hrvatskim, v prvi vrsti pa z istriškimi Hrvati. Ta zahteva naša je bila gotovo opravičena: z osrom na to, da se prvotne resolucije same izrecno sklicujejo na resolucije shoda slovenskih in istriško-hrvatskih poslanec v sl. 1890; z osrom na to, da II. točka prvotnega teksta resolucij sama pošteva v jednem slučaju tudi istriške Hrvate (glej gimnazij v Pasinu), in naposled z osrom na dejstvo, da se delokrog političnega društva "Edinost" razteza tudi na hrvatski del Istre in da je politično delovanje Hrvatov in Slovencev v tej pokrajini in v Trstu neločljivo. Ker pa so istriški in tržaški Slovenci menda še vedno — ali morda ne? — sestavljoč del naroda slovenskega, smatrati je naše potrebe kot potrebe vsega naroda slovenskega, in je po takem vse narod navezan na složno delovanje z narodom hrvatskim, in z istriškimi Hrvati še posebe.

PODLISTEK.

Bárdyjeva obitelj.

Prigoda iz leta 1848—49.

Poslovenil Iv. Kuret.

Njemu na strani sedi majhno, pokvečeno otroče, na kojega obrazu beroš ono boljno blagost in krotost, ki je skoraj vsakej neospodobi lastna. Vskakteremu, kdorkoli vidi njegove redke lasce, koščene ročice in stisnena ramenca, se v srce smili.

Ta nesrečni otrok je sirota, vnuk pravopisanе prastare gospe. Starisi so mu že pred leti umrli.

Na drugej strani sedita dva popolnoma enako oblečena, po pet let stara, kakor jajce jajcu podobna si dvojčka, otroka mlade gospe in njenega vedno veslega soproga Josipa.

Ti razlogi so toli tehtni, da se jim je odklonil tudi shod ter da se v v sprejetih resolucijah naglašajo poleg Slovencev tudi Hrvati.

V drugem oddelku I. resolucije so predlagali naši zaupni možje političko vzajemnost z avstro-ugarskimi Slovani. Ta naš nasvet je odklonil shod, ker se je osnovnemu odboru videlo, da sega predaleč. Mi nismo te misli. Tu je menda prevlada bojan, da bi utegnil navstati hrup med Madjari in da bi vzbudilo nevoljo tudi pri naši vladi, ako bi mi proglašili v svečani obliki, da se hočemo vtikati v notranje stvari druge države. Ali gospoda, ako se hočemo pokoriti takim pomislekom, potem pa smo se slovesno in za vse večne čase odpovedali tudi vzajemnosti z narodom hrvatskim — saj je tudi narod hrvatski spojen z isto "tujo" državo — z onim narodom, na katerega nas vežo sorodstvo krvi, zgodovina skupnih muk in skupne nesreče, borba za obranitev svoje narodne individualnosti in slednjí tudi zemljepisna lega.

Predlog je bil gotovo nepreračunljivo, ako bi res hoteli v sprejeti načelo, da se ne smemo vtikati v razmere tiste "tuje" države.

Pa še nekaj ne smemo pozabiti, dejstvo namreč, da v isti "tuji" državi živi in se bori za svoj obstanek tudi del našega naroda slovenskega!

A vrhu tega nas učijo dogodki izca novejših dni, da so se za nevdrljive in žalostne razmere v isti "tuji" državi — katera pa nam v resnici ni "tuja", ker nas spajata z njo skupna vojska in željo prejasno vladarske rodbine Habsburgov — briga in zanimiva danes ves svet in da se Romuni-mučeniki danes ne obračajo le do svojih sokravnih bratov, ampak da so se z njihovo glasovito spomenico obrnili do vse civilizovane Evrope in da je vse omikani svet tudi res izreklo svojo — odsodbo nad nasprotniki istih Rumunov.

Na drugi strani pa imamo soper notoričko istino, da se uprav ista "tuja" država ogerska le prepogoste vlika v naše avstrijske stvari, kakor jo tudi vse tostransko židovsko čatopisje kakor zboselo po koncu, ko treba metati polena pod noge ogerskim Slovantom, ovajati jih na vgoraj ter vpadljivati žido-madjarsko pleme do nadaljnjih nasilstev. Kakor hitro zapiše v tostranski državni polovici sapa, le kolikaj ugodna verskim in narodnim interesom Slovanov, hitro so vzdigne vse madjarsko-liberalni tabor, da grozi celo kroni, češ: mi ne dopustimo nikdar, da obvelja takov zistem v Avstriji, ker bi utegnil uplivati tudi na ogerske razmere! In navadno ne kriče zastonj, kajti notorička istina je, da so Hohenwartovo, konservativno in Slovenom kolikor toliko prijazno ministerstvo vrgli v prvi vrsti upli iz one in iste tuje države, ka-

Na nasprotni strani mize sedi dvajsetletni, krepki mladenič: Emerik Bárdy, krasnega, veselega obličja, lepo vzrastenega, krepko razvitega stasa, masovitih brk, kodrastih, do ramen sesajočih las. Prijetno in uljudno obnašanje priča nam o njegovej uzornej urgoji. Emerik je edini sin zgoraj omenjenega Tomaža Bárdy-ja.

Pri njem — zadnji pri mizi — sedi star mož belih las in bakrenastega, na žumno pitje spominjajočega obraza, najbliži sorodnik hišnega predstojnika. Imenuje se Šimon Bárdy. Na vsacem obrazu te družine se opazi neka skupna posebnost: visoko čelo, velike temno-plave, pomenljive oči z gestimi velikimi obrvimi.

— „Kako čudno“ — oglaši se nekdo zmed njih — „danes nas je pri mizi ravno trinajst!“

Malega dojenčka so takrat prvič vzeli k skupnemu obedu.

tere meje bi morali mi spoštovati v svetem strahu.

Okolnost torej, da je shod v drugem odstavku druge resolucije odklonil naš nasvet glede vzajemnosti z ogerskimi Slovani, videla se nam je toli važna, da smo morali — na stran pustivá vse pomisleke in ozire na morebitno momentne novčednosti, ki bi utegnile nastati za stranko, na katero nas vežejo sicer ukupna narodna stremljenja — izvesti posledice, kakor so izražene isto v izjavi, katero hočemo omeniti pozneje.

Obžalovati pa moramo tembolj, da so ni v sprejeli ta naš predlog, ker je bil v svoji sestavi tako pohlen, da ni vezal nikogar, ampak je apeloval le do onih, katerim "je zlasti pri srcu", da se razvija politička vzajemnost z avstro-ugarskimi Slovani. Komur to ni pri srcu, ali nima volje ali poguma brigati se za to, temu je dano na svobodno voljo, da — se ne brig a.

(Dalje prih.)

Političke vesti.

Državni zbor.

(Poslanska zbornica). Včeraj je v sprejeti zbornica zakon o orodnikih, odklonil vse dodatne predlage. Med temi je bil tudi predlog posl. Hoffmanna-Weltenhofa, zahtevajoč, da bi bilo poznanje nemščine pogoj za v sprejem k žandarmom. Gospoda nemški nacionalci so vse dosledni: vse službe, mestne in skromne, bi hoteli rezervirati za — Nemce, le davkov naj bi bili deležni tudi Slovani! — Zbornica je odklonila tudi predlog posl. Pacača, ki je zahteval, da bi oročniki imeli službeno knjižico v domačem materinem jeziku, ter da bi smeli tudi pisati svoja poročila v tem jeziku. Proti temu predlogu so je oglasil minister za živilno brambo naglašujé, da tu ne gre za to, da obi nemški jezik kako prednost, ampak le za to, da se ohrani skupni službeni jezik.

„Istrski dan“. Pri razpravi minole slobote v poslanski zbornici bilo so na dnevnem redu v prvi vrsti istriške stvari, bila je vroča bitka med govorniki jednakopravnosti in med zagovorniki neopravidene hegemonije jedne same narodnosti. Naša istriška poslanca sta storila svojo dolžnost v polni meri in sta dosegla velik morálni uspeh; koliko dejanjski, to pa pokaže bodočnost. Poslanca Spinčiča so pazno poslušali poslanci vseh strank; to velja tudi za vse ministre, ne izvzemši samega plenerja. Kolik utis je dosegel g. posl. Spinčič so svojim govorom, je najbolji dokaz dejstvo, da so mu o zvršetku poleg Slovencev vseh strank, čestitali Mladečhi, češki velikaši, nemški antisemitje, nemški konservativci in pojedini — Poljak! Italijski iz Istre in Trsta so molčali; tudi nemški liberalci so molčali — toda le javno, v privatnem pogovoru pa so pripoznali neka-

— Eden nas bo umrl — pristavi na to Tomaž, obiteljski predstojnik s tresčim glasom, izrazujočim resno, prerosno prepirčanje.

— O, saj nas ni toliko — nežno pristavi mlada gospa — tukaj nas je komaj „politrinajst“. Tega malega tu stejejo tudi na železnici samo za pol človeka! — Pri teh besedah vzame dojenca v naročje.

Na to se začne nekateri veselo smijati. Posobno se je smejal njen soprog tako srčno, da so mu solze zalihe oči — mala dvojčka smijala sta se revno tako, obraz lepe, plavljalo dekljico se krasno zveldi in mož orškega stasa smije se tudi na vse gled. Celo malo trupič se zakasnjenje in velo namuzne...

Da bi jim pa kdo rekel: Sedaj vas je trenutki pri skupnem obedu — — — — — pomlad je, drevesa začenjajo še le zeleneti — — — — — ko bodo pa zopet brez listja, ne bode od vseh vas trinajstih niti enega ved pri življenju — — — — —

Oglasi se račune po tarifu v petih: na naslove z dobelimi šrkami se plačuje prostor, kolikor obsegata zavadnih vseč. Poslana osmrtnica in javnozahvala, domači oglasi itd. se računajo po eni godbi.

Vsi dopisi naj se posiljavajo uročništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vršajo.

Narodno, reklamacijo in oglase sprejema upravnistro ulica Molino pogošt. 8. Il. nadst. Odprtje reklamacije so prosto poštne.

„P edinost je moč!“

teri: „Mi nismo imeli niti pojma o odnosajih v Istri; ako je res takó, potem treba res mnogo prememb!“ Spinčič je tako pobil Rizzia — kateri poslednji je govoril malo popred, da se puljski doktor niti obreznil ni več v vsej razpravi.

Ves govor je bil staren, zmeren v obliki in nadahnjen čutstvom čistega domoljubja in zakonitosti. Zadnje besede Spinčičeve obrnjene so bile proti Rizziu in poznalo se jim je, da jih je izstrelil človek, kogor prednja čut, da je dolžan odločno boriti se z narodom za narod, in ki ne zahteva od vlade ničesar drugega, nego pravice, zakonitosti in nepristranosti. — Iste dne je govoril tudi dr. Laganja. Ni misil sicer govoriti, ali izvzen je bil po Rizziu. Tudi Laganja je zbral okolo sebe mnogo poslušalcev iz vseh strank, ne izvzemši gospode ministra. Vai so se kar čudili mirnim, trezim, stvarnim, razboritim, a toliko bolj zmagovalnim izvajanjem tega govornika, ki je kar temeljito razpril vse tiste umetno sestavljene in preditane besede poslane istriških mest.

Da sta naša poslance priborila sijajno zmago, to se je pripoznalo že prvi dan, še bolj pa drugi dan, ko je govoril, ali če hočete, čital poslanec Bartoli: govoril tako slab, da so se uverili vse, da mož zagovarja slabov stvar.

Tega dne so štirje ministri zaporedoma govorili o isterskih zadevah, sklicavajo se na govore naših in italijanskih poslancev. Govor ministra za notranje stvari ni napravil utisni na koaliranje. Minister pravosodja se je pokazal v glavnem pravičnega.

Razpravo o isterskih stvareh je zaključil tržaški poslanec Burgstaller — pravno frazo!

Kakor rečeno: slovenski in hrvatski poslanci so izšli iz tega boja kot zmagovalci. Mož po njih oznanjevano pravice je bila toliko, da je celo nemško-liberalni poslanec Mengler — poklonivši se najpopred pred italijansko kulturo — počivalil junak in čestitite Hrvate in Slovence ob Adriji, katerim treba tudi dati njihova prava. In tako je doživel tudi naša siromašna Istra — svoj dan v poslanski zbornici.

Bolgarsko ministerstvo je odstopilo.

Škandal v Italiji. „Bombá je počila, a iz iste je skočila pohlevna milka, koja seveda ni ranila nikogar!“ — Tako so prvi trenotek triumfovali italijanski oficijoz in njih židovsko-liberalni prijatelji na Dunaju, ko je komisija pregledala Giolittievo spise. Toda ta laž je imela jako kratke noge — niti 24 ur niso bile dolge. Giolitti je se svojimi spisi res vrzel bombo v italijansko javnost, in ta bomba se je razpočila z groznim troškom ranivši mnogo njih, v prvi vrsti pa g. Francesco Crispia. Nastopil je res škandal, da menda tacega Italija še ni doživel. Iz

Da bi jim to takrat kdo rekel, bi mu li verovali — — — — ?

* * *

Listje začenja padati z dreves.

V nekaj dvorani Bárdy-jevega gradu vidimo aristokrata Tomaža in njegovega sinu.

Öda meri z naglimi koraki sobo, sin pa stoji pri oknu, opravljen v vojaške uniformi: v sivem plašču, prepreženim s trakovi in raznimi vrvicami. Rudečo čakko drži v roki, ob levej strani pa mu visi blesteče, kriva sablja. To je uniforma vojakov huzarjev.

Hotel se je posloviti pri očeta in oditi v boj. Proti očetovej volji se je vpisal v Kološvaru mej četru prostovoljnih huzarov.

Oče še vedno jezno hodi po sobi som ter tja.

(Dalje prih.)

objavljenih pisem je jasno, da je celo vrsta ministrov in odličnih parlamentarcev zajemala iz blagajn faliранe rimske banke. Med „dolžniki“ ni le gospod Crispi, ampak tudi — gospa Crispi! Crispi je dobil razne svote po 10.000, 25.000, 20.000, 90.000 itd. Gospa Crispi pa je zapisana z 20.000, 3000, 1400 lirami itd. Sedaj se seveda ne čudimo prizadevanjem gospoda Crispia, da bi pregovoril abornice, da naj nikar ne spravlja na dan teh škandalov, kakor so mu ne čudimo, da je isposloval pri kralju, da se je odložilo zasedanje abornice. S tem je zamašil zbornice usta, ter pridobil par mesecev časa. In gosp. Crispi si menda misli: čas dobljen, vse dobljeno; Bog ve, kako se stvari pomaže takó ali tako! Ali pozabiti bi ne smel, da ga ravno okolnost dela sumljivoga, da je sam preprečil razpravo in se tako izognil priliki do nagovora, kajti vsakdy si mora mislit: kdor je čist, temu se ni batiti razprave.

Vojna med Kitajem in Japonsko. Londonskim „Central News“ javlja iz Antonga: Dne 18. t. m. pod večer bilo je več prask in igrualnimi kitajskimi vojaki. Isti so se do včeraj ustavljali trdrovratno. Modra japonska četa opasila je, da se Kitajci bližajo od Zapada. Kitajci so prišli do mesta Yih-Min-Šan blizu Feng-Kuana. Tam stojede japonske čete napadle so Kitajce dane s zori. Kitajskih vojakov bilo je okolo 400 mož več, kakor so se bili nadzeli Japonci. V bitku sta posegla še dva kitajska polka, zasedeli deževne utrdbi. Vidavši to, ohrabili so se Kitajci takó, da so naskočili z dveh krajev, hoteč prelomiti japonsko pozicijo, toda Japonci so odbili oba napada. Japonec prihaja na pomoč druge čete, in mogoče je, da bodo Japoneci vstrajali na bojišču, dokler ne pride pomoč.

Različne vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Trstu nabrala sta dijaka v veseli družbi pri Sv. Ivanu 4 krone; g. Zefred dodal je k tej svoti 2 krone 40 stot. — V veseli družbi v gostilni g. Kravosa nabralo se je 70 nv.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Gredi o prilikah „božičnice“ darovali so sledenči gg.: Steržinar M. 2 kroni, Žbona 2 kr., Resid 2 kr., Grilanc 1 kr., Kos, Aichholzer in Aichholzer Jakob po 40 stot., Renko 1 kr., Ružička 2 kr., Milave 1 kr., Babudar 40 stot., Marčelja 1 kr., Kenda 20 stot., Kodelja 1 kr., Cotič 1 kr., Stanislav 1 kr., Mraz 1 kr. 20 stot. in Konstanca 1 kr. Skupaj 19 kron. Vsem darovateljem in nabiratelju g. Steržinarju srčna hvala. — Darovali so v isti namen: Gosp. Ivan Š. in g. Maks Lavrentič, vsak po 2 kroni, Ivan Gerdol 1 kro.

Javne dražbe usnja, kôž itd. Minolo nedeljo zbrali so se razni trgovci in mejetarji v borznih dvoranah, da se posvetujejo o javnih dražbah kôž, usnja itd., katere prireja o. kr. uprava javnih skladieb. Trgovec Seppilli predložil je ta-le dnevnih red: „Interesovan na trgovini s kožami in strojnicami smatrajo na njih interese akordijo in brez praktičnega rezultata uvedenje javnih dražb v Trstu.“ Trgovec Liebmam protivil se je temu dnevnemu redu, češ, da je shod le privavnega značaja, ter da nima pravice sklopiti resoluciji, kateremu menenju je pritrnila večina zborovalcev; torej se je shod razšel, ne da bi bil izrekel resolucijo. Razvidno pa je iz tega, da so trgovci nasproti javnim dražbam usnja itd., ker se bojijo konkurenco.

Nova tovarna. Tukajenja podružnica kreditnega zavoda prosila je dovoljenja, da sme zgraditi na frakijah zemljeknjžiščih št. 95, 97, 108 in 109 v gornji Kjarboli (sedaj mestu) tovarno za izdelovanje lioneja. Ta tovarna bude v rokah nemških kapitalistov, kateri razpolagajo v ta namen že z glavnico 700.000 gld. Ker se ima postaviti v tovarno parni stroj, močan 250 konjskih sil, pozivlja mestni magistrat vso dotične, ki imajo koji vstopk upirati se temu, da izroči svoj ugovor pisanom pri vložnem zapisku na magistratu do 28. t. m., ali pa naj podnesojo svoj ugovor ustmeno pri komisiji, ki pride dné 29. t. ob 11. uri dop. na lice mesta.

Kužne bolezni v Trstu. Minoli teden je bilo prijavljene 32 slučajev dívce (prejšnji teden bilo jih je le 27 slučajev), 10 slučajev škrilatec, 1 sl. osepnice in 2 sl. vročinske bolezni. Umrla je 1 oseba za škrilistico, 8 oseb za dívco in 1 za vročinsko bolesnijo.

Jugoslavjanski Stenograf. Izborni stenograf g. prof. Anton Bezenšek v Plov-

divu, prične v kratkom sopot izdajati „Jugoslavjanskega Stenografa“. Dotično vabilo k naročbi glasi so tabo-le: Početkom januarja 1895. stopi „Jugoslavjanski Stenograf“ v VI. tečaj v novi obliki, povečanem objemu in z obilnejšo vsebinou, uređovan po svojem prejšnjem programu.

Insel bode novo posebno prilog: „Glasnik, kulturno zgodovinski za južno Slavjanov“ s slikami.

Izhajal bodo mesečno (razen avgusta in septembra) v zvezkih po 2½ šekane pole (okolo 40 strani velike osmerke) v slovenškem, hrvaškem, srbskem in bolgarskem jeziku.

„Jugoslavjanski stenograf“ primača članke o svoji stroki, potem o pisanji sploh, o pisalnih strojih i. t. d.

„Glasnik“ pa ima sledenči oddelki: čeckev in žola, književnost in umetnost, glasba in gledališče, naravoslovje in potovanje, trgovina in obrtništvo, promet, društvene vesti in raznosti. V vsakem oddelku se nahajajo dopisi ali kratke vesti (novine) iz raznih krajev na slavjanskem jugu. Na ta način se spoznamo vsejemo ter so lehkovo razumevamo med sabo, kakor to bratom prištja.

V novejšem času se zanimajo celo večji narodi za svoja posamezna naredja, če tudi imajo občni književni jesik; kako bi ne mikalo tudi Slovence, spoznati jesik in kulturne odnose svojih bližnjih bratov.

Tudi zanimanje za stenografsko raste od dne do dne.

Nase geslo je: „Spoznajmo se, razumimo se!“ In v tem smislu hočemo s božjo pomočjo tudi zanaprej delovati, računajoč na podporo prijateljev te ideje.

Cena listu zajedno s prilogom ostane ista, pri vsem tem, da bo skoraj trikrat večji od prejšnjih letnikov, t. j. za celo leto 2 gld. 50 kr.

Naročnina se pošilja z mednarodnimi poštнимi nakaznicami podpisanimu uredušku. A posamezni zvezki se prodajajo po 30 kr. pri knjigarijih: Kleinmayr in Bamberg v Ljubljani, Drag. Hribar v Celji, L. Hartman v Zagrebu itd. Isti knjigariji sprojemajo tudi naročnino.

Urednik in lastnik: Prof. A. Bezenšek,

Nadejati se je, da se temu vabilu v obilnem številu odzovejo tudi Slovenci, saj je stenografska ne le lepsa, nego tudi izobraženom potrebna veda. Želimo vremenu g. profesorju najboljših uspehov.

Pomilostiven. Nj. Vel. cesar pomilostil je zavarovalnega uradnika Pollitzerja, ki je bil obsojen na 4 meseca ječe, ker je bil na ulici pretepel drž. poslanca Kaiserja. Včeraj so izpustili Pollitzerja iz zapora.

Poskušena samomora. 22letna „javna devica“ Emilia Lenarduzzi, stanujoča v ulici Torretta št. 5, zavala si je predvorašnjem, hoteča končati s življenje, ker — si jeje izneveril ljubček! Sosedje pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki jeje ispral želodec in odklonil vso nevarnost. Odpadal jo je pa vendar v bolnišnico, da okreve popolnoma. — 17letni trgovski pomočnik Atilij Daltin, stanujoč v hiši št. 19 ulica Barriera, zavala si je predvorašnjem z raztopljenim fosforjem. Sorodnike probudilo je stokanje mladeničeve in hitro so poslali po zdravniku na zdravniško postajo. Daltin pa se je upiral zdravniku s silo in kričal, da hoče umeti. Z velikim trudem usilil mu je zdravnik požirek protistrupa in potem ga je odpravil v bolnišnico. Tudi tam se je upiral zdravnikom kolikor se je mogel; morali so mu po sili izprati želodec in s tem bilaje odklonjena daljna nevarnost. Mladenič si je hotel končati življenje, ker nima sreče v ljubzni.

Samomor. Včeraj popoludne ustrelil se je na vrtu pred železniško postajo pri sv. Andreju 25letni železniški sprovodnik Fran Nolda iz revolverja v desno senco. Slučajno tam mimo prišel ljudje pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je obrezal težkoranjenega in ga odpravil v bolnišnico, kjer so nesrečne sicer izvadili kroglico iz glave, toda kljub temu umrl je še isti večer.

Zgorel otrok. Včeraj pustila je kmetica Ivana Sedmak, stanujoča v Sv. Križu, svojo Sletno hčerko Ivano samo v kuhinji. Orok se je približal ognju, vnela se je obleka in hkrat bila je deklica vse v plamenu. Na kričanje veseljnice prihitelj so z velikim trudem pogasili gorečo obleko, potem so odpeljali strašno opečenega otroka v tukajnjo bolnišnico. Toda vse zdravniška po-

moč bila je zmanj, kajti dokle je umrl to moč v strašnih bolečinah. Nesrečna mati morala se bode zaradi svoje bresbirnosti zagonjavati pred sodiščem.

Nonadna smrt. Včeraj popoludne je nadoma obolela 55letna zveznicna Emilia Fecondo, stanujoča v ulici Madonna del Mare hšt. II. Hišniki pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, toda ko je isti prihitel, bila je žena že mrtva. Bolna je bila nekaj časa nem na svetu, in zadele je je bržkone káp.

Zbilaznet. Predvorašnjem na vse zgodaj zjutraj prišel je neznan človek v več mestne palade in zahteval po vsej sili, da mora takoj govoriti ali z županom, ali pa z asesorjem dr. Artic. Ugotovljanje vratarjevo, da je še prezgodaj, ni pomagačo nič; tuje moral je vratar odpraviti z grda. Išči je vstopil v bližnjo prodajalno klobukov, kjer je pokazal dolg než, grozec se, da mora koga umoriti. Odpeljali so ga na policijo in tam so spoznali, da so tuju mora v glavi. Odpeljali so ga v bolnišnico. Blaznenca so identifikovali; isti je 50letni umirovljeni uradnik mestne zastavljavice, Anton Bonvenuti, rodom iz Pirana.

Sodnisko. Včeraj je bil obsojen pred tukajnjim sodiščem 32letni čevljar Fran Budzon, stanujoč v Kastvu, zaradi nevarnega groženja na 2mesečno ječe. Pretil se je Kastavskemu občinskemu tajniku Josipu Štefanu. 73letna Marija Jordas iz Voloskega je dobila zaradi prestopka proti varnosti življenja 4 dni zapora. Starka bi bila mora dne 24. oktobra t. l. vrnati 1½ letnega sinčka snaha Ivane Jordas; ker pa ni starka pašila na otroka, spravil se je isti k ogonjšču in padel z glavo v lone, napoljen z vremom mlekom. Otrok je umrl poslednjega dne na opelikinami.

Policijsko. Včeraj je ulomil neznan tat v ložo vratarja hiše št. 11 v ulici Barriera in ukradel 11 cepic vrednih 18 gld. — Policijski ofic. g. Tis zapri je 20letnega težaka Ivana Viviani, ker je ukradel po noči na 14. t. m. trgovcu Sajeviču listnico z 180 gld. — 49letnega težaka Franja S. iz Kowna so zaprli, ker je popival v neki gostilni v ulici Madonnina, ne da bi imel s čim plačati. — 70letnega Jakoba M. iz Solkana so odveli v zapor, ker je prošačil po mestu.

Najnovejše vesti.

Dunaj 18. „Wiener Zeitung“ priobčuje cesarski patent z dne 16. t. m. glede sklicanja deželnih zborov. Dež. zbori Češki, Nižje Avstrijski, Štirske, Moravske, Silezijske in Gorische Gradičanske se sklicujejo na dan 27. t. m. Galički in Kranjski na dan 28., Solne-

dne 29. in Št. 30. — Cestovni za november 30.—. Cestovni za decembra 30.—. V glavah (odklic) za koniec decembra 30.—

Havre. Kava Santos good average za decembra 90.— za april 85.—.

Bonburg. Santos good average za decembra 71.— mare 68.—, maj 67.—.

Dunajsko, borsa 18. decembra 1894

	dan	včeraj
Državni dolg v papirju	100—	100—
v srebro	100 05	100 05
Avtirska renta v zlatu	124 20	124—
v krovah	97 95	97 90
Kreditne akcie	395 80	395 90
London 10 Lat.	124 30	124 30
Napoleoni	9 88 1/2	9 87 1/2
100 mark	60 95	60 92 1/2
100 italij. lir	46 45	46 40

Zaloga piva

pivovarne bratov
Reininghaus v Steinfeldu — Gradec
zaloga kisla voda Mattoni's Giesshübler

A. DEJAKU, junior,

v Trstu, via degli Artisti št. 8.
zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant

FRIDERIK SIEMENS
Dunaj.

Tovarna e. k. priv. aparator za razsvetljavo in kurjavo.
IX/2. Alserstrasse 20.

Najnovejša plinova svetilka za zunanj razsvetljavo:
Regenerativni plinov solnčni gorilec
75 odstotkov ceneji, kakor električne bočne svetilke,
a daje njim jednako svetlobo.

Nadlige za dvorane, delavnice, prodajalnice t. t. d.
staroizkušene ventilujoče regenerativne plinove svetilke ter plinove svetilke v steklu,
katero se morejo rabiti povsod in so primerno za
vsi služabe. Uvedeno so po vsem svetu.

Coniki in proračuni zastonj.

Glavni zastopnik za Trst: HENRIK WAGNER, Via Carintia 4.

FRIDERIK SIEMENS
C. kr. privilegovan tvornica priprav za razsvetljavo in kurjavo.
Dunaj, IX 2, Alserstrasse 20.

Odlikan z zlato svetiljo (najvišje odlikovanje) na razstavi za industrijo gasa v Brombergu, v maju 1892. Odlikan z častno diplomo in zlato svetiljo na
mejnarojni razstavi v Lipskem za rudeči križ, zdravstvo itd. meseca februar 1893.

Siemensove peči na preosnovani gas

edina peč na gas s pravim preosnovanim plamenom.

Izvenredno ugodnosti tega sistema:
izkorisčenje tračne vročine, z katero se človeče telo jako
ngodno greje, kakor na solnčnih trakovih.
Zračenje lastno in vseeno tako sobinega zraka, kakor tudi
izključno in sigurno odstranjevanje zapaljivega gase.
Pod se ogrevata na način, da imajo osebe v sobi načelo
enako gorkoto pri nogah in na glavi.
Izkoriščenje vročine, z katero ima v sebi odstranjevanje zapaljivega gase.
Uzdrževanje pličam potrebe mokrote z posebnim izhlapljenjem vode.
Čistoča, nisaj na prahu od oglja, pepela itd.
Posebno dobro svojstvo peči pri uživanju. Sigurna in jedno-
stavna regulacija toplice v sobi. Istodobno razsvetljivo
prostero, kakor z posebnimi ogniki (kamini).

Na zahtevo razpošilja se franko.

Glavno skladišče pri

CARL GREINITZ NEFFEN.